

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRUIFT IN

te Tongeren bij M. COLLEGE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centieme.
Aankondigingen 15 centieme per drukregel.

TONGEREN, DEN 24 JUNI.

Een liberaal droombeeld.

Volgens de heeren liberaters zou alles in ons land zich naar de pruisische mode moeten schikken. De verplichtende militaire dienst, het verplichtend onderwijs, de Staat, alleen meester en onderwijzer, al eigene overtuiging en gevoel onderdrukt, de katholieke religie vervolgd en hare dienaren uit 't land verbannen, ziedaar 't liberaal droombeeld dat zij tot ons ongeluk hier zouden willen invoeren.

Onze belgische liberaters beweerden dat indien men ons land op de pruisische manier regeerde, België, even als 't duitsche keizerrijk, een zeer godsdienstig land zou worden.

Die bewering is valsch. Een oogslag, op den huidige toestand van 't duitsche keizerrijk geworpen, geeft ons de overtuiging dat de ongodsdienstigheid aldaar op grooten voet heerscht. Onder de geleerde volksklassen, en in de groote steden hebben de protestanten schier alle gevoel van godsdienst verloren. Het onderwijs dat er gegeven wordt is daar alleen de schuld van. De bijzonderste leeraarstoelen werden aan eenen Kant, aan eenen Hegel, aan eenen Karel Vogt toevertrouwd, en deze godsdiensthatende filosofen hebben eene aankomelingschap van twijfelaars, godverloochenaars en socialisten gevormd; ja, de protestantsche Dominés zelfs, zijn bijna allen rationalisten en weigeren de Godheid van Christus te erkennen.

Zulks is, landgenoten, de toestand in het duitsche keizerrijk, en die toestand, welke door de afschaffing van de tusschenkomst der priesters in 't onderwijs en de hatelijke en willekeurige vervolgingen tegen den katholieken godsdienst nog zal verergeren, zouden de liberaters hier in ons land willen te weeg brengen.

God geve dat 't Liberalismus hier nooit meer aan 't Staatsroer come, en voor altijd in de machteloosheid blijve zijn droombeeld te kunnen verwezenlijken, want dan ware 't gedaan met onzen H. Godsdienst, met onze priesters en kloosterlingen en met onze katholieke vrijheden in 't algemeen!

Handel en nijverheid.

De markt voor de afgelopen week biedt weinig belang aan. Men doet alles wat mogelijk is, langs dezen kant om de prijzen der steenkolen staande te houden, langs gene zij om die te verminderen.

Het schijnt dat de koolmijnen vast besloten hebben niets op hunne prijzen te laten vallen, maar ook de koopers stellen zich aan om zich aan dezen dwang te onttrekken; want de maatschappij der noorder spoorwegen in Frankrijk heeft eene overeenkomst gesloten met engelsche voortbrengers van 20,000 ton. Natuurlijk is dit alleen het gevolg der overdreven eischen van belgische houders, welke die maatschappij deden besluiten hunne aankopen in Engeland te doen.

De coke alleen keert meer en meer tot haren gewonen prijs terug, dat is van 48 tot 50 fr., op den basis van 32 fr., welke voor de coke kolen betaald wordt.

In Parijs komen dagelijks groote hoeveelheden kolen aan, maar vooral de engelsche kolen beginnen er weer vasten voet te krijgen.

Het bestuur van de noorderlijnen heeft, zooals vroeger gezegd is, 20,000 ton engelsche kolen aangekocht, ten prijze van fr. 32-50 op den wagon geladen te Duinkerken, hierin begrepen de inkomende rechten. Dat maakt fr. 39-90 per ton voor de steenkolen op wagons aangebracht te Parijs.

Alleen de groote belgische smeltovens welke koolmijnen in eigendom bezitten, kunnen nog aan de bestaande mijnen werken; maar die welke hunne steenkolen moeten aankopen aan den prijs van den dag, staan besluiteloos of zij hunne opbrengst willen verminderen of hunne ovens geheel willen uitdooven.

Eenige gestichten hebben nog werk voor enige maanden door vroegere bestellingen, andere hebben verbindtenissen van gering belang aangegaan, maar het grootste deel ziet er angst de toekomst te moeten. Talrijke

groote aanbiedingen zijn van de hand gegaan, omdat het onmogelijk is die aan den bestaanden taks uit te voeren.

Binnenland.

Men schrijft uit Brussel 21 juni:

De shah van Perzië heeft den koning, zijn met diamanten versierd portret geschenken, benevens de eeretekens der orde van de Leeuw en de Zon. Hij heeft, even als zijn grootvader, het groot lint der Leopoldsoorde ontvangen.

Toen de Shah te Oostende, de marktenster van een linieregiment zag, vroeg hij wat voor een officier dat was, en waartoe het tonneken diende, waarmede hij gewapend was...

Woensdag morgen ten 8 ure 20 minuten kwam er een buitengewone lange trein te Oostende aan, met een aanzienlijk getal nieuwsgierigen, welke den shah wilden zien. Deze had ongelukkig sedert 20 minuten de haven verlaten, en de aangekomenen hebben op het strand, nog slechts de schepen, welke hem wegvoerden, aan den gezichteinder zien verdwijnen.

Men heeft te Brussel, in eene parochie der benedenstad, een jubelfeest gevierd, zooals men er weinig ziet. Een zeventigjarig koppel was eene halve eeuw getrouwd, en de twee oudste zonen van dit gelukkig paar vierden hunne zilveren bruiloft. Het zijn allen brave en eerlijke werklieden.

Men schrijft uit Antwerpen:

De Zoölogie is eenige weken geleden verrijkt geworden door drie jonge leeuwken, die reeds als groote katten zijn. 't Geval is hier, in onzen tuin, niet zeldzaam; zeldzamer is het dat de tigers gisteren achternoen jongen hebben geworpen. Dit had wel te Dresden, in de Zoölogie aldaar, plaats gehad; maar niet in Antwerpen. Hoevele jongen heeft de tigerin geworpen? Men weet het niet. Onmiddellijk nadat men het gekank der kleinen hoorde, heeft men het hok zorgvuldig gesloten, om de moeder rustig te doen worden.

Niet zelden werpt de tigerin, gelijk de leeuw, vier of vijf kleinen. Zij is altijd woedend, zegt Buffon, maar hare woede klimt tot het uiterste, als men haar hare jongen afneemt; dan zou zij alles trotsseeren. In de wildernis volgt zij de nestroovers op het spoor, die, worden zij te dicht door haar gevolgd, een der jongen achterlaten.

De tigerin brengt het achtergelaten diertje in veiligheid en keert daarna op het spoor terug; zij zet de vervolging voort tot aan de poorten der steden, tot op de kust waar de schepen liggen.

In onze Zoölogie was de moeder, in den aanvang onrustig; hoorde zij hier veel gedruisch aan haar hok, of zag zij veel menschen, 't geen onvermijdelijk is, zij zou hare jongen, die zij zou bedreigd denken, heen en weer dragen en ze misschien bezeeren, misschien erger.

Twee der jonge tigers te Dresden, waarvan wij hooger spreken, heeft men, van den eersten oogenblik, van de moeder weggenomen en ze door eenen grooten doghond laten zuigen. Ze zijn voortreffelijk opgegroeid en bevinden zich thans in de Zoölogie van Amsterdam, waar men het koppel exemplaren met alle reden bewondert. Binnen dit en eenige dagen zal men weten in onzen tuin, hoeveel jongen er zijn. In alle geval gaat de kweekerij voortreffelijk; er werden dit jaar reeds, onder ander, een giraffe, een kameel, leeuwen en tigers geboren.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

's Gravenhage, 18 juni.

De herinnering aan den 58^{en} gedenkdag van den veldslag van Waterloo is heden in deze residentie op bijzondere wijze verlevendigd. Het was op 's konings last dat, gelijk vroeger, ter herdenking van de gewichtige gebeurtenis, waaraan zijn vader als prins van Oranje zulk een roemrijk aandeel had, het geheele garnizoen onder de wapenen moest komen, ten einde eene parade te houden. Tegen den middag rukten de verschillende troepen in groot tenue uit naar Alexandersveld, alwaar zij werden opgesteld en door den generaal majoor van Tuyl van Serooskerken geïnspecteerd. Ruim te 1 uur waren zij in de verschillende kazernen teruggekeerd. De miliciens van de lichte van dit jaar namen voor het eerst aan de parade deel. Wederom prijkte heden aan den voet van het standbeeld van den held van Quatrebras en Waterloo, een frische bloemkrans, uit vaderlandsch gevoel aldaar nedergelegd.

Frankrijk.

BEGRAFENIS VAN M. BROUSSE.

Men leest in de *Patrie* van Parijs: Dezen middag ten 1 uur, heeft de burgerlijke begrafenis van M. Brousse, radikale afgeveerdigde, plaats gehad.

Nogtans nam een detachement kurassiers aan de lijkplechtigheid deel. MM. Gambetta, Naquet Esquiro, Challemel-Lacour, Louis Blanc, Melville-Bloncour, Pichat en Greppo waren er bij tegenwoordig. De Nationale Vergadering, vertegenwoordigd door MM. Desjardins, Cazeneuve, de Pradine, Perrot, de Goulard, Martel, enz. was ook bij de plechtigheid aanwezig, maar die leden verlieten het huis, op het oogenblik dat het lijk werd weggedragen.

Men zegt, dat maarschalk Mac-Mahon gearzeld heeft, een detachement troepen naar eene burgerlijke begrafenis te zenden, daar dit een door en door slecht voorbeeld moest geven aan de soldaten, vooral dan, als MM. Gambetta en Esquiro, eene redevoering van vrijdenkerij zouden uitspreken, waaraan bijna niet te twijfelen viel, en waarvan de soldaten gedwongen toehoorders moesten worden.

Wij vernemen echter, zegt de *Patrie* daar achter, dat op het oogenblik, waarop het lijk den huize werd uigedragen, niet alleen de deputatie der Nationale Vergadering, maar ook de troepen den lijksstoet verlieten. De overledene werd alleen door M. Gambetta en zijne vrienden naar den doodakker vergezeld.

Spanje.

GEMENDE BERICHTEN.

Er wordt veel gesproken over den vooruitgang der Carlisten in Catalonië. Op 14 dezer, werden zij aangevallen door generaal Martinez del Campo, nabij Olos, tusschen Ripoll en Manresa.

De Carlisten, onder aanvoering van don Alfonso waren ongeveer 15,000 man sterk. Martinez del Campo werd geheel verslagen, verloor 150 man aan dooden, een stuk kanon en was bovendien verplicht naar Vich te vluchten.

Te Barcelona moet het er erg toegaan onder de *voluntarios della Libertad*. Al de ergerlijke feiten worden echter ten laste van carlistische aanhangers gelegd, die in de stad moeten verborgen zijn en waarover natuurlijk door de voorstanders der federale republiek, wraak dient genomen te worden.

Een brief uit gemelde stad, welke gisteren avond te Perpignan ontvangen is, zegt, dat de Carlisten de statie van Belloch in de nabijheid van Lerida en op den ijzeren weg van Barcelona naar Sarragosa, afgebrand hebben, maar dat zij eerst den inhoud der ontvangtkas roofden.

Eene andere bende moet op een trein die naar Valencië reed, geschoten en hierop den machinist en den stoker gekwetst hebben.

Langs een anderen kant moeten de republikeinen echter bekennen dat de gijzelaars van het dorp Maron in vrijheid gesteld werden, nadat de opgelegde belasting van 1200 *douros* betaald was.

Uit Bayonne wordt er gemeld, dat de toestand op de grenzen altijd hetzelfde blijft. Men verwacht er zich eerstdaags aan een aanval der Carlisten op Elizondo, dat door republikeinsche troepen bezet is.

Te Hendaye wordt er gezegd, dat in den nacht van 18 tot 19 dezer, Santa-Cruz al de telegraafpalen tusschen Rentario en Gohinchusqueta deed afbreken; er werden ook pogingen aangewend om den tunnel van dien laatste naam te vernielen. De ingang langs den kant van Rentario werd beschadigd. Of er ook binnen in schade werd aangericht is nog niet geweten.

Tot vandaag toe zijn er nog geene tijdingen uit Madrid over de grenzen aangekomen.

DE SOCIALISTEN TE BARCELONA.

Op het gerucht dat de moordenaars van kolonel Llogestera zouden gefusilleerd worden, had er te Barcelona eene manifestatie plaats, onder de leiding van Ramos en Vignos. Er werden redevoeringen uitgesproken tegen het gouvernement, waarna de manifesteersders overgingen tot het benoemen van een komiteit van openbare veiligheid. Hierin werden de socialisten echter belet door de *garde nationale*, welke gunstig is aan het gouvernement.

Over dit feit wordt verder uit Barcelona gemeld, dat de leden van het komiteit en zijne aanhangers het stadhuis ontruimden op het verschijnen der republikeinsche milicie. Het komiteit echter bestaat nog, maar heeft eenvoudig den naam van komiteit van toezicht aangenomen. De provinciale *junta* heeft aan hetzelfde een lokaal afgestaan, waar het zijne vergaderingen mag houden. Het is samengesteld uit drie

baveelhebbers der milicie, drie leden van den republikeinschen bond en vier werklieden. De voorzitter Galopa is een geavanceerde *intransigente*. Hij heeft aan het gouvernement telegraficeerd, dat de republikeinen van Barcelona met het allergrootste ongenoegen soldaten zouden zien fusilleeren voor feiten van tuchteloosheid.

DE CARLISTEN.

Santa-Cruz logenstraft het hem toegeschreven inzicht om eene katholieke republiek te proklameren. Hij verklaart dat hij als Carlist zal sterven.

Verleden donderdag heeft hij de *voluntarios* van Alegria gedwongen die stad te ontruimen. Hij verraste drie kompagnies der vrijwilligers van Tolosa en eene kompagnie der genie. Onder deze laatste werden er velen gekwetst.

Het schijnt tevens dat Santa-Cruz besloten heeft paspoorten uit te deelen, te beginnen met 1 juli, voor personen die in de provincie Guipuzcoa willen reizen. Die paspoorten zullen uit vier onderscheiden kategories bestaan, volgens de maatschappelijke betrekking van elken reiziger.

Weldra zullen er ook postzegels met de beelden van Karel VII in omloop gebracht worden, ten prijze van een real voor 20 grammen gewicht. Elke korrespondentie, welke niet zal gefrankeerd zijn met een carlistischen postzegel, zal vernield worden.

Eene depeche welke te Bayonne ontvangen werd, zegt dat 2,500 Carlisten uit Navarra, nabij Parcorbo 600 republikeinen gevangen namen, welke met een trein uit Madrid op reis waren, om het noorderleger te gaan versterken. Buiten de manschappen vielen er nog eene groote hoeveelheid munitien in de macht der Carlisten.

De bevelhebber van het republikeinsch detachement werd gedood. De Carlisten hadden de rails opgebroken, doordien het gouvernement van Madrid geweigerd had de onzijdigheid der lijnen van het noorden te erkennen. Om die reden ook is Santa-Cruz herbegonnen met de statien in asch te leggen.

De bende van *Cabecilla* Ellio is in de nabijheid van Miranda verschenen.

Het schijnt dat er verscheidene carlistische agenten te Valencië zijn aangehouden.

Tijdingen van 21 dezer zeggen, dat kolonel Loma te Lizarra eene overwinning behaald heeft op de bende van Santa-Cruz. De republikeinen verloren in dit gevecht 2 officiers en 10 soldaten. Het verlies der Carlisten wordt niet opgegeven. Langs eene andere zijde wordt bevestigd dat de benden uit Navarra, welke door generaal Novillas worden achterna gezet, tot de fransche grenzen naderen.

Er wordt veel gesproken over den vooruitgang der Carlisten in Catalonië. Den 14 dezer werden zij aangevallen door generaal Martinez del Campo nabij Olos, tusschen Ripoll en Manresa.

De Carlisten, onder aanvoering van don Alfonso, waren ongeveer 15,000 mannen sterk. Martinez del Campo werd geheel verslagen, verloor 150 mannen aan dooden, een stuk kanon, en was bovendien verplicht naar Vich te vluchten.

Te Barcelona moet het er erg toegaan onder de *voluntarios della Libertad*. Al de ergerlijke feiten worden echter ten laste van Carlistische aanhangers gelegd, die in de stad moeten verborgen zijn.

Een brief uit gemelde stad, welke gisteren avond te Perpignan ontvangen is, zegt, dat de Carlisten de statie van Belloch in de nabijheid van Lerida en op den ijzeren weg van Barcelona naar Sarragosa, afgebrand hebben, maar dat zij eerst den inhoud der ontvangtkas in bewaring brachten.

Eene andere bende moet op een trein, die naar Valencië reed, geschoten en hierop den machinist en den stoker gekwetst hebben.

Langs een anderen kant moeten de republikeinen echter bekennen, dat de gijzelaars van het dorp Maron in vrijheid gesteld werden, nadat de opgelegde belasting van 1200 *douros* betaald was.

Uit Bayonne wordt er gemeld, dat de toestand op de grenzen altijd dezelfde blijft. Men verwacht er zich eerstdaags aan een aanval der Carlisten op Elizondo, dat door republikeinsche troepen bezet is.

Te Hendaye wordt er gezegd, dat in den nacht van 18 tot 19 dezer, Santa-Cruz al de telegraafpalen tusschen Rentario en Gohinchusqueta deed afbreken; er werden ook pogingen aangewend om den tunnel van dien laatste naam te vernielen. De ingang langs den kant van Rentario werd beschadigd. Of er ook binnen in schade werd aangericht is nog niet geweten.